

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๕๗/๒๕๖๒

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๔
เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๕๗ (๓/๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๔๗/๒๕๖๑ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๔ (ปรับปรุง ๒๕๖๑) เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๔ เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

จักรกฤษณ์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34

เรื่อง

การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

คำนำ

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2561 (IAS 34: Interim Financial Reporting (Bound volume 2019 Consolidated without early application))

มาตรฐานการบัญชี ฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2561 โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อหาใดๆ

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้****

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34

เรื่อง

การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

วัตถุประสงค์	
ขอบเขต	1
คำนิยาม	4
เนื้อหาในรายงานทางการเงินระหว่างกาล	5
ส่วนประกอบขั้นต่ำของรายงานทางการเงินระหว่างกาล	8
รูปแบบและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาล	9
เหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญ	15
การเปิดเผยเรื่องอื่น ๆ	16ก
การเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	19
งวดที่ต้องนำเสนองบการเงินระหว่างกาล	20
ความมีสาระสำคัญ	23
การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินประจำปี	26
การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า	28
การใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันกับงบการเงินประจำปี	28
รายได้ที่ได้รับตามฤดูกาล รายได้ที่ได้รับเป็นวัฏจักร หรือรายได้ที่ได้รับเป็นครั้งคราว	37
ต้นทุนที่เกิดขึ้นอย่างไม่สม่ำเสมอในระหว่างรอบปีบัญชี	39
การนำหลักการรับรู้รายการและการวัดมูลค่ามาปฏิบัติ	40
การใช้การประมาณการ	41
การปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ	43
วันที่ถือปฏิบัติ	46

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 57 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34

เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล

วัตถุประสงค์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะกำหนดเนื้อหาขั้นต่ำในรายงานทางการเงินระหว่างกาล รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการรับรู้และวัดมูลค่ารายการที่นำเสนอในงบการเงินแบบสมบูรณ์ หรือแบบย่อสำหรับงวดระหว่างกาล การรายงานทางการเงินระหว่างกาลที่เชื่อถือได้ และทันต่อเวลาจะช่วยให้ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ และผู้ใช้งบการเงินอื่นเข้าใจถึงความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดกำไรและกระแสเงินสด รวมถึงเงื่อนไขและสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ

ขอบเขต

- 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้กำหนดว่ากิจการใดควรเผยแพร่รายงานทางการเงินระหว่างกาลและมิได้กำหนดว่ากิจการควรเผยแพร่รายงานทางการเงินระหว่างกาลบ่อยเพียงใด หรือควรเผยแพร่ให้เสร็จภายในระยะเวลาเท่าใดหลังจากวันสิ้นงวดระหว่างกาล อย่างไรก็ตาม รัฐบาล หน่วยงานกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงานกำกับดูแลด้านบัญชีอื่น มักจะกำหนดให้กิจการที่ออกตราสารหนี้หรือตราสารทุนเสนอขายต่อสาธารณชน ต้องจัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาล มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้ปฏิบัติกับกิจการที่ต้องเผยแพร่หรือเลือกที่จะเผยแพร่รายงานทางการเงินระหว่างกาลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์จัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลที่เป็นไปตามหลักการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ และสนับสนุนให้กิจการที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ปฏิบัติดังนี้
 - 1.1 จัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลอย่างน้อย ณ วันสิ้นสุดงวดครึ่งปีแรกของรอบบัญชี และ
 - 1.2 จัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลให้พร้อมใช้ภายใน 60 วันนับจากวันสิ้นงวดระหว่างกาลนั้น

- 2 ในการพิจารณาว่ารายงานทางการเงินประจำปีหรือระหว่างกาลเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินหรือไม่ กิจการที่อาจไม่ได้นำเสนอรายงานทางการเงินระหว่างกาลในบางปีบัญชีหรืออาจนำเสนอรายงานทางการเงินระหว่างกาลซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ยังคงต้องจัดทำงบการเงินประจำปีให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 3 หากรายงานทางการเงินระหว่างกาลของกิจการระบุว่าได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน รายงานทางการเงินระหว่างกาลนั้นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ และต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 19

คำนิยาม

- 4 คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้

งวดระหว่างกาล	หมายถึง	รอบระยะเวลารายงานทางการเงินที่สั้นกว่างวดเต็มปีบัญชี
รายงานทางการเงินระหว่างกาล	หมายถึง	รายงานทางการเงินที่เป็นงบการเงินแบบสมบูรณ์ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) หรือ งบการเงินแบบย่อ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้) สำหรับงวดระหว่างกาล

เนื้อหาในรายงานทางการเงินระหว่างกาล

- 5 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ระบุว่างบการเงินแบบสมบูรณ์ประกอบด้วยส่วนประกอบทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 5.1 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวด
 - 5.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด
 - 5.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับงวด
 - 5.4 งบกระแสเงินสดสำหรับงวด
 - 5.5 เหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยนโยบายการบัญชีที่สำคัญและข้อมูลที่เป็นคำอธิบายอื่น
 - 5.5ก ข้อมูลเปรียบเทียบของงวดก่อนตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 38 และ 38ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน และ
 - 5.5.6 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันต้นงวดของงวดก่อน เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง หรือปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงิน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 40ก ถึง 40ง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

กิจการอาจจะใช้ชื่ออื่นสำหรับงบการเงิน นอกเหนือจากที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจะใช้ชื่อ “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” แทน “งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น”

- 6 กิจการอาจถูกกำหนดหรือเลือกที่จะให้ข้อมูลในรายงานทางการเงินระหว่างกาลน้อยกว่างบการเงินประจำปีโดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อมูลที่ทันต่อเวลากับต้นทุนที่ต้องเสียไปในการจัดทำข้อมูลนั้น และเพื่อหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลซ้ำซ้อน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเนื้อหาขั้นต่ำในรายงานทางการเงินระหว่างกาลซึ่งประกอบด้วยงบการเงินแบบย่อและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนด วัตถุประสงค์ของรายงานทางการเงินระหว่างกาลคือ การให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากงบการเงินประจำปีที่น่าเสนอครั้งล่าสุดเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ดังนั้น รายงานทางการเงินระหว่างกาล จึงเน้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม เหตุการณ์ และสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อไม่ให้ข้อมูลที่นำเสนอซ้ำซ้อนกับข้อมูลที่ได้รายงานไปแล้ว
- 7 กิจการสามารถนำเสนองบการเงินระหว่างกาลแบบสมบูรณ์ตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* หรือนำเสนองบการเงินระหว่างกาลแบบย่อ และเปิดเผยหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนดในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อ กิจการสามารถแสดงรายการแต่ละรายการเกินกว่ารายการ ขั้นต่ำที่ระบุไว้หรือสามารถเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมากกว่าที่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดไว้ แม้ว่ากิจการจะนำเสนองบการเงินระหว่างกาลแบบสมบูรณ์ กิจการยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่า และต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 16ก) และตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

ส่วนประกอบขั้นต่ำของรายงานทางการเงินระหว่างกาล

- 8 รายงานทางการเงินระหว่างกาลต้องมีส่วนประกอบขั้นต่ำดังต่อไปนี้
 - 8.1 งบแสดงฐานะการเงินแบบย่อ
 - 8.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแบบย่อที่แสดงแบบงบเดียวหรือแบบสองงบ
 - 8.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นแบบย่อ
 - 8.4 งบกระแสเงินสดแบบย่อ และ
 - 8.5 หมายเหตุประกอบงบการเงินที่กำหนด
- 8ก หากกิจการแสดงรายการของกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 10ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* กิจการต้องแสดงข้อมูลระหว่างกาลอย่างย่อในรูปแบบงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากด้วย

รูปแบบและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาล

- 9 หากกิจการเผยแพร่งบการเงินระหว่างกาลแบบสมบูรณ์ กิจการต้องกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของงบการเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* เกี่ยวกับการแสดงงบการเงินแบบสมบูรณ์
- 10 หากกิจการเผยแพร่งบการเงินระหว่างกาลแบบย่อ กิจการต้องแสดงหัวข้อเรื่องและยอดรวมย่ออยู่ในลักษณะเดียวกับที่แสดงในงบการเงินประจำปีล่าสุดและต้องเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญตามที่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนด กิจการต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดหรือเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมหากการไม่แสดงหรือการไม่เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมนั้นทำให้งบการเงินระหว่างกาลแบบย่อบิดเบือนไปจากความเป็นจริง
- 11 กิจการต้องแสดงส่วนประกอบของกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐานและกำไรต่อหุ้นปรับลดในงบกำไรขาดทุนสำหรับงวดระหว่างกาล เมื่อกิจการอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 เรื่อง *กำไรต่อหุ้น*
- 11ก หากกิจการแสดงรายการของกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 10ก ของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* กิจการต้องแสดงกำไรต่อหุ้นขั้นพื้นฐานและกำไรต่อหุ้นปรับลดในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก
- 12 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* ได้ให้แนวทางในการกำหนดโครงสร้างของงบการเงิน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการแสดงงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
- 13 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 14 กิจการต้องจัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลรวมสำหรับงวดระหว่างกาล หากกิจการนำเสนองบการเงินรวมสำหรับงวดปีบัญชีล่าสุดที่ผ่านมา ตามปกติงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่จะไม่สอดคล้องหรือไม่สามารถเปรียบเทียบกันกับงบการเงินรวมสำหรับงวดปีบัญชีล่าสุดที่ผ่านมา หากงบการเงินประจำปีของกิจการได้รวมงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่เพิ่มเติมจากงบการเงินรวม มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มิได้ห้ามแสดงและมีได้กำหนดให้แสดงงบการเงินระหว่างกาลเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่รวมไว้ในรายงานทางการเงินระหว่างกาล

เหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญ

- 15 กิจการต้องเปิดเผยในรายงานทางการเงินระหว่างกาลเกี่ยวกับเหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญซึ่งเป็นประโยชน์ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด ข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับเหตุการณ์และรายการเหล่านั้นต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่แสดงไว้ในรายงานทางการเงินประจำปีล่าสุด
- 15ก ผู้ใช้รายงานทางการเงินระหว่างกาลของกิจการจะสามารถเข้าถึงรายงานทางการเงินประจำปีล่าสุดของกิจการ ดังนั้น หมายเหตุประกอบรายงานทางการเงินระหว่างกาลไม่จำเป็นที่จะต้องให้

- ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งไม่มีนัยสำคัญหากข้อมูลดังกล่าวได้ถูกรวมไว้แล้วในรายงานทางการเงินประจำปีล่าสุด
- 15ข กิจการอาจต้องเปิดเผยเหตุการณ์และรายการต่อไปนี้หากข้อมูลดังกล่าวมีนัยสำคัญต่อความเข้าใจรายงานทางการเงินระหว่างกาล รายการต่อไปนี้ไม่ได้เป็นข้อยุติ
- 15ข.1 การปรับลดมูลค่าและการกลับรายการปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับ
 - 15ข.2 การรับรู้รายการและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงิน ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน สินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญาที่ทำกับลูกค้า หรือสินทรัพย์อื่น
 - 15ข.3 การกลับรายการประมาณการหนี้สินที่เกิดจากต้นทุนของการปรับโครงสร้าง
 - 15ข.4 การได้มาและการจำหน่ายไปซึ่งที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 15ข.5 ภาระผูกพันที่จะซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 15ข.6 การชำระค่าเสียหายที่เกิดจากการฟ้องร้อง
 - 15ข.7 การแก้ไขข้อผิดพลาดสำหรับข้อมูลที่เคยนำเสนอในงวดก่อน
 - 15ข.8 การเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจหรือธุรกิจที่ส่งผลต่อมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินของกิจการที่รับรู้ด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือราคาทุนที่ตัดจำหน่าย
 - 15ข.9 การผัดนัดชำระหนี้หรือการผัดเจือปนตามสัญญาเงินกู้ที่ยังไม่มีการแก้ไขให้ดีขึ้น ณ วันที่ก่อนหรือในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
 - 15ข.10 รายการกับบุคคลและกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
 - 15ข.11 การโอนระหว่างลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน
 - 15ข.12 การเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในวัตถุประสงค์ หรือเปลี่ยนการใช้สินทรัพย์เหล่านั้น และ
 - 15ข.13 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น หรือสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
- 15ค มาตรฐานการรายงานทางการเงินแต่ละฉบับจะให้ข้อมูลเป็นแนวทางการเปิดเผยข้อมูลในรายการตามย่อหน้าที่ 15ข เมื่อเหตุการณ์หรือรายการเหล่านั้นมีนัยสำคัญต่อความเข้าใจได้ของการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานของกิจการนับจากรายงานประจำปีล่าสุด ทำให้กิจการควรให้คำอธิบายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบันในรายงานทางการเงินระหว่างกาล เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันนับจากรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด
- 16 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

การเปิดเผยเรื่องอื่น ๆ

- 16ก นอกเหนือจากการเปิดเผยเหตุการณ์และรายการที่มีนัยสำคัญตามย่อหน้าที่ 15 ถึง 15ค กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างกาลหรือที่อื่นใน รายงานทางการเงินระหว่างกาล การเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุ ประกอบงบการเงินระหว่างกาล หรือรวมอยู่ในรายงานอื่นโดยการอ้างอิงจากงบการเงิน ระหว่างกาลไปยังรายงานอื่น (เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการ หรือรายงาน ความเสี่ยง) ซึ่งเผยแพร่ให้กับผู้ใช้งบการเงินพร้อมกับงบการเงินระหว่างกาล หากผู้ใช้งบ การเงินระหว่างกาลไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวโดยการอ้างอิงถึงในลักษณะและเวลาเดียวกัน กับงบการเงินระหว่างกาล จะถือว่ารายงานทางการเงินระหว่างกาลไม่สมบูรณ์ การเปิดเผย ข้อมูลต้องแสดงรายการตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบัน
- 16ก.1 ข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการได้ใช้นโยบายการบัญชีและวิธีการคำนวณในงบการเงินระหว่างกาล เช่นเดียวกับที่ใช้ในงบการเงินประจำปีล่าสุด หรือข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการได้ เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีหรือวิธีการคำนวณ โดยเปิดเผยถึงลักษณะและ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนั้น
- 16ก.2 ความเห็นที่อธิบายเกี่ยวกับการดำเนินงานในงวดระหว่างกาลที่มีลักษณะเป็น วัฏจักรหรือฤดูกาล
- 16ก.3 ลักษณะและจำนวนเงินของรายการที่มีผลกระทบต่อสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของ เจ้าของ กำไรสุทธิ หรือกระแสเงินสด ซึ่งเป็นรายการไม่ปกติเนื่องจากลักษณะ ขนาด หรือการเกิดขึ้นของรายการนั้น
- 16ก.4 ลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนเงินที่เคย รายงานไว้ในงวดระหว่างกาลก่อน ๆ ของรอบปีบัญชีปัจจุบัน หรือการเปลี่ยนแปลง ประมาณการของจำนวนเงินที่เคยรายงานในงวดปีบัญชีก่อน ๆ
- 16ก.5 การซื้อคืน การชำระคืน และการออกตราสารหนี้และตราสารทุน
- 16ก.6 จำนวนเงินปันผลจ่าย (ยอดรวมหรือต่อหุ้น) โดยแยกแสดงตามประเภทของ หุ้นสามัญและหุ้นประเภทอื่น
- 16ก.7 ข้อมูลตามส่วนงาน มีดังต่อไปนี้ (การเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานต้องรวมใน รายงานทางการเงินระหว่างกาลก็ต่อเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามส่วนงานในงบ การเงินประจำปี)
- 16ก.7.1 รายได้จากลูกค้าภายนอก หากเรื่องนี้ได้รวมไว้ในการวัดมูลค่ากำไร หรือขาดทุนตามส่วนงานที่ได้รับการสอบทาน โดยผู้มีอำนาจตัดสินใจ สูงสุดด้านการดำเนินงานหรือที่โดยปกตินำเสนอข้อมูลดังกล่าวต่อ ผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน

- 16ก.7.2 รายได้ระหว่างส่วนงาน หากเรื่องนี้ได้รวมอยู่ในการวัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงานที่ได้รับการสอบทานโดยผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน หรือตามปกติได้นำเสนอข้อมูลดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน
- 16ก.7.3 ตั้วัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงาน
- 16ก.7.4 ตั้วัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินรวมสำหรับส่วนงานที่รายงานเฉพาะ หากโดยปกติมีการนำเสนอข้อมูลจำนวนเงินดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดด้านการดำเนินงาน และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงที่มีสาระสำคัญจากจำนวนเงินที่ได้เปิดเผยไว้ในงบการเงินประจำปีล่าสุดสำหรับส่วนงานที่รายงานนั้น
- 16ก.7.5 คำอธิบายความแตกต่างจากงบการเงินประจำปีล่าสุดในเกณฑ์การแบ่งแยกส่วนงานหรือการวัดมูลค่ากำไรหรือขาดทุนตามส่วนงาน
- 16ก.7.6 การกระทบยอดระหว่างผลรวมของกำไรหรือขาดทุนของส่วนงานที่รายงานกับกำไรหรือขาดทุนของกิจการก่อนค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ (รายได้ภาษีเงินได้) และก่อนการดำเนินงานที่ยกเลิกของกิจการ อย่างไรก็ตาม หากกิจการปันส่วนรายการต่อไปนี้ เช่น ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ (รายได้ภาษีเงินได้) ให้แก่ส่วนงานที่เสนอรายงาน กิจการอาจกระทบยอดระหว่างผลรวมของกำไรหรือขาดทุนตามส่วนงาน และกำไรหรือขาดทุนหลังหักรายการดังกล่าว รายการกระทบยอดที่มีสาระสำคัญต้องระบุแยกออกมาและอธิบายการกระทบยอดนั้น
- 16ก.8 เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงินระหว่างกาล ซึ่งไม่ได้แสดงในงบการเงินระหว่างกาลของงวดที่นำเสนอ
- 16ก.9 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกิจการในระหว่างงวดระหว่างกาล ซึ่งรวมถึงการรวมธุรกิจ การได้หรือเสียอำนาจควบคุมในบริษัทย่อย และเงินลงทุนระยะยาว การปรับโครงสร้าง และการดำเนินงานที่ยกเลิก ในกรณีของการรวมธุรกิจ ให้กิจการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ
- 16ก.10 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินต้องเป็นไปตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 91 ถึง 93.8 94 ถึง 96 98 และ 99 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม และย่อหน้าที่ 25 26 และ 28 ถึง 30 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน
- 16ก.11 กิจการที่จะกลายเป็นหรือสิ้นสุดการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม

- ต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 9x ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น
- 16ก.12 การจำแนกรายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้าตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 114 ถึง 115 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า
- 17-18 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

การเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- 19 หากรายงานทางการเงินระหว่างกาลได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว รายงานทางการเงินระหว่างกาลต้องไม่รายงานว่าจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินหากไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

งวดที่ต้องนำเสนองบการเงินระหว่างกาล

- 20 รายงานระหว่างกาลต้องรวมงบการเงินระหว่างกาล (แบบสมบูรณ์หรือแบบย่อ) สำหรับงวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- 20.1 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาลปัจจุบัน และงบแสดงฐานะการเงินเปรียบเทียบ ณ วันสิ้นงวดปีบัญชีล่าสุดที่ผ่านมา
- 20.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวดระหว่างกาลปัจจุบันและงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่แสดงยอดสะสมตั้งแต่ต้นปีบัญชีปัจจุบันจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล และงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเปรียบเทียบ เพื่อการเปรียบเทียบสำหรับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน รายงานระหว่างกาลอาจจะนำเสนอแต่ละงวดเป็นงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากหรืองบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 20.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งแสดงยอดสะสมตั้งแต่ต้นปีบัญชีปัจจุบันจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล พร้อมทั้งงบการเงินเปรียบเทียบดังกล่าวเพื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน
- 20.4 งบกระแสเงินสดซึ่งแสดงยอดสะสมตั้งแต่ต้นปีบัญชีปัจจุบันจนถึงวันสิ้นงวดระหว่างกาล พร้อมทั้งงบกระแสเงินสดเปรียบเทียบ เพื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน
- 21 สำหรับกิจการที่ธุรกิจมีการขึ้นลงตามฤดูกาลอย่างเห็นได้ชัด ข้อมูลทางการเงินสำหรับงวดสิบสองเดือนสิ้นสุดของงวดระหว่างกาล และข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับช่วงเวลาเดียวกันของ

- 22 ลิบสองเดือนก่อนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ดังนั้น กิจการที่ธุรกิจมีการขึ้นลงตามฤดูกาล
 อย่างเห็นได้ชัดควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติมจากข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 20
 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

ความมีสาระสำคัญ

- 23 ในการพิจารณาว่าข้อมูลแต่ละรายการนั้นควรรับรู้ วัดมูลค่า จัดประเภท และเปิดเผย
 อย่างไรในการรายงานทางการเงินระหว่างกาล กิจการต้องประเมินความมีสาระสำคัญของ
 รายการโดยสัมพันธ์กับข้อมูลทางการเงินที่รวมอยู่ในรายงานทางการเงินระหว่างกาล
 ในการประเมินความมีสาระสำคัญ กิจการต้องตระหนักว่าในรายงานทางการเงินระหว่างกาล
 กิจการอาจใช้การประมาณการในการวัดมูลค่า มากกว่าที่ใช้ในการวัดมูลค่าในข้อมูล
 ทางการเงินประจำปี
- 24 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8
 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* ระบุว่าข้อมูลจะ
 ถือว่ามีสาระสำคัญหากการไม่แสดงข้อมูลหรือการแสดงผลผิดพลาดมีผลกระทบต่อ
 ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน*
 กำหนดให้กิจการเปิดเผยรายการที่มีสาระสำคัญ แยกต่างหากจากรายการอื่น เช่น การดำเนินงาน
 ที่ยกเลิก และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ
 ทางบัญชีและข้อผิดพลาด* กำหนดให้เปิดเผยเรื่องการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี
 ข้อผิดพลาด และการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการบัญชีทั้งสองฉบับไม่ได้ระบุ
 จำนวนเพื่อใช้ในการตัดสินความมีสาระสำคัญของข้อมูล
- 25 แม้ว่ากิจการต้องอาศัยดุลยพินิจในการประเมินความมีสาระสำคัญเพื่อจัดทำรายงานทางการเงิน
 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการใช้ข้อมูลของงวดระหว่างกาลเป็นเกณฑ์
 ในการพิจารณารับรู้และเปิดเผยข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินระหว่างกาลนั้น ดังนั้น
 กิจการจะรับรู้และเปิดเผยข้อมูลของรายการ ตัวอย่างเช่น รายการที่ไม่ปกติ การเปลี่ยนแปลง
 นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ และข้อผิดพลาดที่สำคัญ ตามเกณฑ์ของความ
 มีสาระสำคัญเมื่อเทียบกับข้อมูลที่แสดงอยู่ในงวดระหว่างกาล เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดที่อาจ
 เป็นผลจากการไม่เปิดเผยข้อมูล กิจการต้องตระหนักอยู่เสมอว่ารายงานทางการเงินระหว่าง
 กาลต้องให้ข้อมูลทุกอย่างที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจถึงฐานะการเงินและผลการ
 ดำเนินงานของกิจการในงวดระหว่างกาลนั้น

การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินประจำปี

- 26 หากการประมาณการจำนวนเงินที่ได้รายงานไว้ในงวดระหว่างกาลของงวดก่อน
 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นนัยสำคัญในงวดระหว่างกาลงวดสุดท้ายของรอบปีบัญชี
 โดยที่กิจการจะไม่ได้นำเสนอรายงานทางการเงินระหว่างกาลงวดสุดท้ายนี้แยกต่างหาก

กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนของการเปลี่ยนแปลงประมาณการในหมายเหตุประกอบงบการเงินของงบการเงินประจำปีสำหรับรอบปีบัญชีนั้น

- 27 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ และจำนวนเงิน (ถ้าปฏิบัติได้) ของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มีผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญในงวดปัจจุบัน หรือที่คาดว่าจะมีผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญในงวดต่อมา ส่วนมาตรฐานการบัญชี ฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่คล้ายคลึงกันในรายงานทางการเงินระหว่างกาลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 16ก.4 ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงประมาณการในงวดระหว่างกาลงวดสุดท้ายที่ต้องเปิดเผย ได้แก่ การปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ การปรับโครงสร้าง หรือผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่ได้เคยรายงานไว้ในงวดระหว่างกาลงวดก่อนของรอบปีบัญชีเดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 26 สอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด แต่มีขอบเขตที่แคบกว่า คือ เกี่ยวข้องเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประมาณการ กิจการไม่ต้องรวมข้อมูลทางการเงินเพิ่มเติมที่เปิดเผยในงบการเงินระหว่างกาลไว้ในงบการเงินประจำปี

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

การใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันกับงบการเงินประจำปี

- 28 กิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับงบการเงินระหว่างกาลและงบการเงินประจำปี เว้นแต่ใช้นโยบายการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงภายหลังวันที่ในงบการเงินประจำปีล่าสุดนั้นจะใช้ในงบการเงินประจำปีถัดไป อย่างไรก็ตาม ความถี่ในการรายงานของกิจการ (ไม่ว่ากิจการจะนำเสนองบการเงินเป็นรายปี ทุกงวดครึ่งปี หรือทุกไตรมาส) ต้องไม่มีผลกระทบต่อการวัดผลการดำเนินงานประจำปี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การวัดมูลค่าเพื่อจัดทำงบการเงินระหว่างกาลต้องจัดทำตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบัน
- 29 ข้อกำหนดที่ว่ากิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับงบการเงินระหว่างกาลและงบการเงินประจำปีอาจทำให้ดูเหมือนว่าการวัดมูลค่าในงวดระหว่างกาลเป็นอิสระจากรอบระยะเวลารายงานอื่นๆ แต่ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ที่ว่าความถี่ในการนำเสนองบการเงินระหว่างกาลต้องไม่มีผลต่อการวัดมูลค่าของผลการดำเนินงานประจำปีชี้ให้เห็นว่างวดระหว่างกาลเป็นส่วนหนึ่งของงวดปีบัญชี เกณฑ์การวัดมูลค่าตามเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นปีบัญชีถึงปัจจุบันอาจทำให้กิจการต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนที่ได้รายงานไว้ในงวดระหว่างกาลก่อนๆ ในรอบปีบัญชีปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์ในการรับรู้รายการสินทรัพย์หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับงวดระหว่างกาลยังคงเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันกับที่ใช้ในงบการเงินประจำปี
- 30 ตัวอย่างการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าของรายงานทางการเงินระหว่างกาล มีดังต่อไปนี้

- 30.1 หลักเกณฑ์ในการรับรู้และวัดมูลค่าผลขาดทุนจากการปรับลดมูลค่าสินค้างเหลือ ผลขาดทุนจากการปรับโครงสร้าง หรือผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ ในช่วงระหว่างกาลเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันกับที่กิจการใช้ในการจัดทำงบการเงิน ประจำปีไม่ว่ากิจการจะจัดทำรายงานระหว่างกาลหรือไม่ อย่างไรก็ตาม หากกิจการรับรู้ และวัดมูลค่ารายการดังกล่าวในช่วงระหว่างกาลหนึ่งและเปลี่ยนแปลงประมาณการ ในช่วงระหว่างกาลต่อมาในรอบปีบัญชีเดียวกัน กิจการต้องทำการเปลี่ยนแปลง ประมาณการนั้นในช่วงระหว่างกาลที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นการบันทึกเพิ่ม หรือกลับบัญชีรายการขาดทุนที่ได้บันทึกไปแล้ว
- 30.2 รายการที่ไม่ถือเป็นสินทรัพย์ตามคำนิยาม ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาล ต้องไม่บันทึกเป็น รายการรอการตัดบัญชีในงบแสดงฐานะการเงิน ด้วยเหตุผลที่ว่ากิจการต้องรอข้อมูล เพิ่มเติมในอนาคตก่อนที่จะกำหนดได้ว่ารายการดังกล่าวจะเป็นสินทรัพย์ ตามคำนิยามหรือไม่ หรือด้วยเหตุผลที่ว่าจำนวนกำไรสุทธิของงวดระหว่างกาลแต่ละ งวดในรอบปีบัญชีเดียวกันจะไม่แตกต่างกันเกินไป และ
- 30.3 กิจการต้องรับรู้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีเงินได้ในงวดระหว่างกาลแต่ละงวดด้วยประมาณการ ที่ดีที่สุด โดยอัตราที่ใช้ในการคำนวณต้องเป็นอัตรากำไรสุทธิของงวดระหว่างกาลแต่ละ งวดที่เกิดขึ้นของรอบปีบัญชีนั้น กิจการอาจปรับปรุงจำนวนภาษีเงินได้ค้างจ่ายในงวด ระหว่างกาลต่อมาของรอบปีบัญชีเดียวกันหากการประมาณการของอัตรากำไรสุทธิได้ ประจำปีเปลี่ยนแปลงไป
- 31 *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* ระบุว่ากรรับรู้รายการ หมายถึง การรวมรายการ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของงบดุลหรืองบกำไรขาดทุน หากรายการนั้นเป็นไปตามคำนิยามของ องค์ประกอบและเข้าเกณฑ์การรับรู้รายการ คำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย เป็นหลักการพื้นฐานของการรับรู้รายการในงบการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานทั้งงวด ประจำปีและงวดระหว่างกาล
- 32 กิจการต้องทดสอบถึงประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตที่จะได้รับจากสินทรัพย์ ณ วันสิ้นงวด ระหว่างกาลและวันสิ้นงวดปีบัญชี รายการซึ่งโดยลักษณะแล้วไม่เข้าเงื่อนไขเป็นสินทรัพย์ ตามคำนิยาม ณ วันสิ้นงวดปีบัญชีจะไม่บันทึกเป็นสินทรัพย์ ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาล ในทำนองเดียวกัน หนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานระหว่างกาลต้องเป็นภาระผูกพัน ที่กิจการมีอยู่ ณ วันนั้น ซึ่งเป็นหลักการที่ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับการรับรู้หนี้สิน ณ สิ้นรอบ ระยะเวลารายงานประจำปี
- 33 ลักษณะสำคัญของการเกิดรายการรายได้และค่าใช้จ่ายคือการมีกระแสเข้าและกระแสออกของ สินทรัพย์และหนี้สินที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นกิจการจะสามารถรับรู้รายการเป็นรายได้และ ค่าใช้จ่ายก็ต่อเมื่อกระแสเข้าหรือกระแสออกดังกล่าวเกิดขึ้นแล้ว ในทางกลับกันกิจการต้องไม่ รับรู้รายการเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายหากกระแสเข้าหรือกระแสออกนั้นยังไม่เกิดขึ้น *กรอบแนวคิด สำหรับการรายงานทางการเงิน* ระบุว่ากิจการควรรับรู้ค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเมื่อประโยชน์เชิง เศรษฐกิจในอนาคตลดลงเนื่องจากการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน และเมื่อ

- กิจการสามารถวัดมูลค่าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ไม่อนุญาตให้กิจการรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบดุลหากรายการนั้นไม่เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินตามคำนิยาม
- 34 ในการวัดมูลค่ารายการต่างๆ เช่น สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดที่รายงานในงบการเงิน กิจการที่นำเสนอเฉพาะงบการเงินประจำปีสามารถใช้ข้อมูลทางบัญชีทั้งหมดที่มีอยู่ตลอดงวดบัญชี การวัดมูลค่าดังกล่าวเป็นการที่กิจการนำเกณฑ์ยอดสะสมจากต้นบัญชีถึงปัจจุบันมาใช้นั่นเอง
- 35 กิจการที่นำเสนองบการเงินรายครึ่งปีสามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่จนถึงกลางปีหรือหลังจากนั้นในช่วงสั้น ๆ เพื่อการวัดมูลค่าของงบการเงินสำหรับงวดหกเดือนแรก และใช้ข้อมูลที่มีอยู่จนถึงวันสิ้นงวดบัญชีหรือหลังจากนั้นในช่วงสั้น ๆ เพื่อการวัดมูลค่าของงบการเงินสำหรับงวดสิบสองเดือน การวัดมูลค่าสำหรับสิบสองเดือนจะรวมถึงการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่อาจเป็นไปได้ของจำนวนเงินที่เคยประมาณไว้สำหรับงวดหกเดือนแรก โดยไม่ปรับย้อนหลังรายงานทางการเงินระหว่างกาลของงวดดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ย่อหน้าที่ 16ก.4 และย่อหน้าที่ 26 กำหนดให้มีการเปิดเผยเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่มีนัยสำคัญ
- 36 กิจการที่นำเสนองบการเงินบ่อยครั้งกว่ารายครึ่งปีต้องวัดมูลค่าของรายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับงวดระหว่างกาลแต่ละงวดโดยใช้เกณฑ์ยอดสะสมจากต้นบัญชีถึงปัจจุบัน โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ขณะที่จัดทำงบการเงินแต่ละงวดนั้น จำนวนของรายได้และค่าใช้จ่ายที่แสดงในงวดระหว่างกาลปัจจุบันต้องรวมการเปลี่ยนแปลงประมาณการของจำนวนที่แสดงไว้ในงวดระหว่างกาลงวดก่อนของปีบัญชีเดียวกันโดยไม่ต้องปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลงวดก่อน อย่างไรก็ตาม ย่อหน้าที่ 16ก.4 และย่อหน้าที่ 26 กำหนดให้มีการเปิดเผยเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงประมาณการที่มีนัยสำคัญ

รายได้ที่ได้รับตามฤดูกาล รายได้ที่ได้รับเป็นวัฏจักร หรือรายได้ที่ได้รับเป็นครั้งคราว

- 37 รายได้ที่ได้รับตามฤดูกาล รายได้ที่ได้รับเป็นวัฏจักร หรือรายได้ที่ได้รับเป็นครั้งคราวต้องไม่คาดการณ์หรือรอการรับรู้ ณ วันสิ้นงวดระหว่างกาล หากการคาดการณ์หรือการรอรับรู้นี้ดังกล่าวไม่เหมาะสม ณ วันสิ้นงวดบัญชีนั้นของกิจการ
- 38 ตัวอย่างของรายได้ที่ยังไม่เกิด ซึ่งกิจการไม่สามารถบันทึกเป็นรายได้ไว้ล่วงหน้า ได้แก่ รายได้จากเงินปันผล รายได้ค่าสิทธิ และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล นอกจากนี้บางกิจการอาจได้รับรายได้ในงวดระหว่างกาลบางงวดสูงกว่างวดอื่นๆ ในรอบปีบัญชีเดียวกันเป็นประจำ เช่น รายได้จากการขายสินค้าปลีกตามฤดูกาล กิจการต้องรับรู้รายการดังกล่าวเป็นรายได้ทั้งจำนวนเมื่อเกิดขึ้น

ต้นทุนที่เกิดขึ้นอย่างไม่สม่ำเสมอในระหว่างรอบปีบัญชี

- 39 ต้นทุนที่เกิดขึ้นอย่างไม่สม่ำเสมอในระหว่างปีบัญชีของกิจการ ต้องคาดการณ์หรือรอการรับรู้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำรายงานในงวดระหว่างกาล ก็ต่อเมื่อเป็นการเหมาะสมที่กิจการ จะคาดการณ์หรือรอการรับรู้ต้นทุนดังกล่าว ณ วันสิ้นงวดปีบัญชี

การนำหลักการรับรู้รายการและการวัดมูลค่ามาปฏิบัติ

- 40 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การใช้การประมาณการ

- 41 กิจการต้องใช้วิธีวัดมูลค่าที่ทำให้มั่นใจว่า ข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินระหว่างกาล สามารถเชื่อถือได้ และข้อมูลทางการเงินทั้งหมดที่มีสาระสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับความสำเร็จ การประมาณการที่สมเหตุสมผลเพื่อวัดมูลค่ารายการบางรายการในรายงานทางการเงินประจำปีและรายงานทางการเงินระหว่างกาล ซึ่งตามปกติกิจการจำเป็นต้องใช้ การประมาณการในการจัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลมากกว่าที่ต้องใช้ในการจัดทำ รายงานทางการเงินประจำปี

- 42 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ

- 43 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี นอกเหนือจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงที่ กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่ กิจการต้องปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

43.1 ปรับย้อนหลังงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ ในรอบปีบัญชีปัจจุบันและ งบการเงินระหว่างกาลของรอบปีบัญชีก่อน ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบ ซึ่งจะปรับ ย้อนหลังในงบการเงินประจำปีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบาย การบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* หรือ

43.2 ปรับปรุงงบการเงินระหว่างกาลของงวดก่อน ๆ ในรอบปีบัญชีปัจจุบันและ งบการเงินระหว่างกาลของรอบปีบัญชีก่อน ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบตามนโยบาย การบัญชีใหม่โดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปนับจากวันแรกสุดที่สามารถทำได้ ในทางปฏิบัติ หากไม่สามารถระบุถึงผลกระทบสะสม ณ วันต้นปีบัญชีจาก การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่มีผลกระทบต่อรอบปีบัญชีก่อน ๆ ได้ ในทางปฏิบัติ

- 44 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับรายการบัญชีประเภทเดียวกันตลอดปีบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีต้องสะท้อนให้เห็นด้วยวิธีปรับย้อนหลังโดยกิจการต้องปรับข้อมูลทางการเงินของงวดก่อนที่ย้อนหลังไปไกลที่สุดที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม หากกิจการไม่สามารถกำหนดจำนวนสะสมที่ต้องใช้ปรับย้อนหลังงบการเงินของงวดก่อนๆ ได้ในทางปฏิบัติ มาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าวกำหนดให้กิจการสามารถใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปนับจากวันแรกสุดที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ ส่วนผลกระทบตามย่อหน้าที่ 43 กำหนดให้กิจการที่เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีในปีบัญชีปัจจุบันใช้วิธีปรับย้อนหลัง หรือหากไม่สามารถปฏิบัติได้ให้ใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป แต่ต้องถือปฏิบัติตั้งแต่ต้นปีบัญชี
- 45 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่อนุญาตให้กิจการใช้นโยบายการบัญชีที่แตกต่างกันในรอบปีบัญชีเดียวกัน เนื่องจากจะทำให้การปันส่วนรายการระหว่างงวดทำได้ยาก นอกจากนี้ยังจะทำให้ผลการดำเนินงานไม่มีความชัดเจน และทำให้เกิดความยากต่อการวิเคราะห์และความเข้าใจงบการเงินระหว่างกาล

วันถือปฏิบัติ

- 46 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ
- 47 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 48 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 49 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 50 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 51 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 52 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 53 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 54 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 55 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง *รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า* ทำให้เกิดการปรับปรุงย่อหน้าที่ 15ข และ 16ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง *รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า*
- 56 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 57 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)